

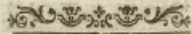
Titel: Hellige Taler, afhandlede i Kabinettet paa Kronborg, for Dronning Carolina Mathilda, af Peder Hansen, residerende Kapellan ved Slots- og Garnisons- Kirken i Helsingør.

Citation: "Hellige Taler, afhandlede i Kabinettet paa Kronborg, for Dronning Carolina Mathilda, af Peder Hansen, residerende Kapellan ved Slots- og Garnisons- Kirken i Helsingør.", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 2*, Sander og Morthorst, 1773, s. 20. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_002-shoot-w2_002_004_p20_bZONE1468761/facsimile.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 2

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

stens Trone til Betlerens Hytte. Hos Hoiie og Ringe, endog hos dem, hvis Stand og Opdragelse syntes at love os noget mere, end almindeligt; endog hos de Igiensfødte og Dydens Dyrkere findes Syndens Sæd. Dette kiendes af alle Menneskers Handlinger, dette bekræftes af Guds Ord: Rom. 3, 23. De have alle syndet, og dem fattes alle Guds Vere. Den som er syndeløs iblant eder, ere derfor Frelserens Ord, Joh. 8, 7. han kaste den første Steen. Dog sigter disse hans Ord ei til vor Besmykkelse; men til vor Ydmygelse.

Synden er et farligt Onde. Ei allene farlig for andre, da dens Folger strækker sig til mange i det menneskelige Selskab. Dens onde Folger ere meer eller mindre farlige, ligesom Synderen staaer meer eller mindre i Forhold og Sammenhang med andre. Erfaringer bekræfte dagligen, hvor meget Ont ofte et Menneske kan stifte, ved en Riede af onde Folger for de sildigste Efterkommere. Men Synden er og et hoist farlig Onde for dens Anhangere selv, hvilke forestaaer den skrækkeligste Ende, deels for deres egne Synder, deels for givne Anledninger, Forargelser og Leiligheder til andres Synder. Det heder: v. 30. Naar det er Tid at høste, vil jeg sige til Høstfolket: Sanker først Klinten tilfammen, og binder den